

હજરતે (સલ) પ્રમાણ્યું છે
પાદા જેના વિષે બહાઈ ધારે છે તેને હીનમાં સમાજ આપે છે. ”

બેહરતી ઝેવર

અથવા

સ્વર્ગનું ઘરેણું

પ મો

પ્રસિદ્ધ કર્તા
રાહેઠ.

રમજાન સને ૧૩૨૬ હિજરી

પહેલી આવૃત્તિ પ્રત ૧૫૦૦

સર્વે હુક્ક પ્રસિદ્ધ કર્તાએ પોતાને સ્વાધીન રાખ્યાં છે.

ધી “ રાહેર ” પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ ભાગાતળાવ—સુરત.

ક્રીંમત ૦—૫—૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીરાશિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક : ૨૨૫૮

વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ઉચ્ચ શૈક્ષણિક

કુટુંબ

વિષય [118.675.86]

તરજુમાની કેતાબો ઉપરથી મોખેદ ધનલખા, મરજવાનલ
ઉપજવી આપીયો છે માંછલીપીઠ હુવારપોલ સુરત.

હા. ૧ લો કુંક સાર

આ ઈજ્જતને સમપુરન કરેલ (મદદે બોલાઉંચ, હયાદ કરેલ) ઈજ્જત
કરેલ પાક દાદાર હોરમજદને, તથા તમામ ફરેસતાઓને, આદમોના દેલનોના
આતશને, તમામ વખતની ગેહો, હમખારો, ગાથાઓ. રતુઓ, અરોફરોહરો, તથા
તમામ ગુરી ચીજોને, ઈજ્જતનેના તેત્રીસ હથીઆરોને કે જે હોરમજદથી જરથોસ્તે
જાણીને આદમોને દેખારીઆંચ તેઓને, ગોસપંદોના રહને, આજના રોજ
તથા મહીનાને, આતશોને પાણીઓ ને જહાડોને, ભલી રહા રશમોને, પાહા
કોને પાહાદશાહોના તથા હરખુદાના નુરને, નેકદુવાગીરોને, તમામ જગ્યાઓને,
આકાશ, જમીન, પાક પવનને, પ્રથમ દીન કબુલનારાઓને, ઈજ્જતને બધાવ
નારના રવાંન તથા ફરોહરોને, ગુનાહાની માફી. આ ઈજ્જતને કરીને માગવાથી
મે બખરાનાર હોરમજદ તથા ફરેસતાઓ વીગેરે વીગેરેને મદદે બોલાઉંચ

હા. બીજોનો કુંક સાર

ચાહું એ ઈજ્જતનીએ કરી પાક જોરને (= જે હીધાલા ઉપર પરહો-
મનું ફુલીછું છે તે જોતીને ૧૧ મા હા. ભણી રહ્યા પછી પીવાનું છે તેને
તથા તેની પાસેના કુલીયાંમોના પાણીને) બરશમને (જે ગતતા તારો ધાતુના
છે તેપર ખજુરીની પાતરી બાંધેલી છે તેને) જોરને (= માહારાં રવાંનને
બંદગીનાં પાણીથી પીઈને અંદરનું અંતઃકરણને ઘોઈને પાક કરવાના જોરને
ચાહું) વીગેરે વીગેરેને ચાહુંચ આ ઈજ્જતને કરતી વેજાએ.

હા. ૩ જાથી તે ૮ મા સુધી.

એમાં ઈજ્જતને વીગેરેનું આગલું બાજધરણું છે એમાં તમામ ઈજ્જતને
વીગેરેના આલાતો (= હથીઆરો) છે તેને તથા જહાડો અનાજ પાણીથી
જે દરેક બનારી સુરેલો છે તેને ગોસપંદોથી બનેલાં ધીને એ ખાંણાને ચાહી
ને ઉપકાર માનુચ એ સરવેને પેદા કરનાર અહુરમજદને. પછી તેના તમામ
ફરેસતાઓના, હોમનુ પાણી (કે જે હાવનીમ આગલ એક ફુલીઆમાં સુકી
રાખ્યું જોઈએ છેવટ સુધી કે જે ૨૨ મા વીગેરે હાઓમાં યાદ કરીને
જોવામાં આવે છે તેને,) પર હોમને (કે જે જોતી પીચે ૧૧ મા હાને છેડે
તેને, ખુશબોદાર બલતનને, પાક દુધ = છરાંમને, દાડેમના ઝાડને, તમામ નેકી
તથા નેક ચીજોને, હોરમજદે જરથોસ્ત પેગમબરને ઈજ્જતને ખેતાબ આપીઆંચ
તેને, જે પ્રાણીઓ નેક થઈ ગયાંચ, છે. અને યાસે તેઓને, આતશને રોશનીને

વીગેરે ને આરાધી અએ હોમનદ તાહારી નમશકાર
અવસતા ભાપાથીજ જીખાણે કરે, આદમોના રહ જરે આ
થાએય તેરે એવી કબુજાતથી આવેય કે “હુનીઆમાં પોહોચીને”
રંજ, અને ખુશી છું મોહોત ઉપર” સવાબોથી જ નેક સુખ થાહું તે પોહોચી,
દરેક ધી શાથે ધંજનને તઈયાર થયોય તે ખાવાને જોતીને અરજ કરેય રાથવી,
જેઓ અવસતા ભાપાથીજ ખાજ ધરીને ખાણું ખાએ તેઓને ફરેશતાઓ
ધણી ભલી દુવાઓ દીએ. પણ ખાજ ધરીઆ વગર ખાનારને તેથી ઉલટીજ
બદ દુવાઓ દીએય.

હા. ૯ માથી ૧૧ મા સુધી.

એ હોમ એટલે એમાં હોમધંજ સાથે જરયોસ પેગંમખરને વાતો થઈય,
જરે જરયોસત જઈ પુગો હોમધંજ આગલ તેહરે એ હોમધંજ ખી ધંજરને
કરવા બેસતા હતા, હોમ ધંજની મારફતે અહોરમનદની બંદગી કરનારને નેક
બેઠાઓ તથા નેક ખાવંદ અપાવેય, મોહોત (= દોજખ) બંડન કરેય, પેહલે
અહોરમનદથી હોમે કુસતી બાંધવાના મેલવીય, હોમશલીનું ભણેલુ હોમનુ પાંણી
પીરંથી દત્તા માંડક કોથો સાંકરેય, હોમધંજના દરેક ધંજરને શાથે ધંજનારને
ધણી દુવા દીએય, ૧ લો હોમધંજ ફરેશતો છે, ખીજો હોમ દશતુરછે બંદગીમા
મરાગલ, તીજો હોમ તે હોમ સલીનું જહાડછે, એ કરદાઓનુ ભણતર તથા
આલાતો તે હોમ ધંજનુ ખાણું છે, ગોસપંદાની પરવરશીના બદલાના તેઓ
પુશતી વાહું કુધ આપેય, ગોસપંદાની પરવરશી નહી કરનારને ગણીજ બદ દુવા
મારેય તેઓનો મવકલ ફરેશતો, તેમજ હોમ શલી નકામી બગાડે અથવા ખીલકલ
નહી વાપરે તેને તથા હોમનુ ખાણું (એટલે આધંજરને માંનું) ભણતર નહી ભણીને)
બગાડનારને ખી એટલે (બદ) જીખાણે, બેઠ કાનાથી, તથા કાખી આંખથી
એટલે શરીરના એ ઉપલાં હથીયારોથી બદ બોલવું, બદ શાંભરવું તથા બદ
જોવું વમાસવું વીગેરેથી બંદગી કરનારને ખી હોમ ધંજ બદ દુવામારેય,
ગોસપંદ (= ખરામ હવરા = નફો હેવાંની) ને કાપે અને નેક્રીથી બંદગી કરનારને
હોમધંજ ભલી દુવા દીએય, (એ પરથી લુલ થાપ ખાઈ લખાણો થએલાં છે,
કે ગોસપંદ કાપે અને તેની મુદીપર હોમ ધંજની ખાજ ધરેતો ગુનાહ નથી વિગેરે
પણ ગોસપંદનો મવકલ ફરેસતોખી કઈ હોમ ધંજ નથી તથા ગોસત ખાવાનું
અવસતામાં લખાણ પણ નથી.)

હા. ૧૨ મા

એ અવસતા ભારામાં દીનનો કલમે છે, ધંજનદા પરસતી મજહીઅસની
જરયોસતી દીન ઉપર મરત સુધી ચુસત રહેવું, જે કોઈ પોતાની ખાહેસથી એ
દીનમાં આવે અને કાયમ રહે તેની સ્તુતી અને અફરીન કરેય, હુજતી દીન
કુશમેના સાથે દીનની તકરાર છોડવી નહી પણ જો તેઓ છોડે તોજ તેઓને
રોકવાના જવાબો દેવા, ભાઈ ભાઈએ અથવા સગામાં વહેવાઈ થાએ તેઓ
નેક થાએ.

હા. ૧૩ મો.

શરદારોને નમુંય કે જેથી બેહેસત મલે,

હા. ૧૪ મો.

બરશમ રાથે એ ઇજરાને પઢવાથી તમામ નેક શરદારોની ઉપર
હુંય,

હા. ૧૫ મો.

ઇજરાને શીખેલાથી આ લક્ષી મદદ આહુંય ખુશહાલી તથા સવાબને
માટે અને સમપુરન કરે

હા. ૧૬ મો.

તીસે રોજને તાં તમામ નેક વરધી કરનારી ચીજો રૂતુઓને વીગેરેને
ઇચાદ કરેય.

હા. ૧૭ મો.

હોરમજદને, તમામ ફરેસતાઓને, વખતને, રૂતુઓને, તમામ આતરો
ગરમીઓ વીગેરેને આરાધુંય.

હા. ૧૮ મો.

હોરમજદની મદદથી નેકીનુ શીખવીને મહને લાએક કરે, બેહેસતને
શાફ, ખુદરત પીછાનવાનું નેક કાબેલીયતથી છે તે જેહાનમાં બોલ્લેરંગી
અવસતા બુબાનની બંદગીથી છે તથા સખાવતથી છે, દુરવંદાને તથા ગુને
ગારોને બખરીય આપનારને ગુનાહ લાગેય.

હા. ૧૯ મો.

“ઇઅથા બહી વેરીઓ”ની વીગત છે એમાં, આ દુનીઆથીબી પેહેલાં
અવસતામાં હોનુવરના ૨૧ કલામના હીસાઓ બનાવીઆય એમ અહુરમજદે
જરથોસતને કહ્યું, અને વળી કહ્યું કે “એક હીસામોના સખદો બનતાં
બુકંદ આવાજે અને બે ધીયાનથી બીજા હીસામોના સખદો નહીં લાગે તો
સોગાણું સવાબ લાગે, પણ ગફલતથી બીજા હીસામોના સખદો બનાએ
અને સુસતીથી લાગેતો દસ ઘણુંજ સવાબ લાગે, એ કલાંમને કીરીઆ સાથે
પાવ લાગેતો તેનાં રવાંનને ત્રણ મરતબે ફરી ફરીથી બેહેસત દેખડાંઉ
(એ ઉપરથી અવતાર બદલવાનું ફેટલાએકો ધારેય પણ એ તો ત્રણ
દાહાડા હેરબુતની તથા બરશનુમની ગેથીખરીદની ફરજ છે) એ બુલીજનારને
દોનખ છે, અમરાશપંદો કરતાંબી પેહેલો સુરજ બનાવીઓ છે, પોતાની
દોલતનો ત્રીજો ભાગ નેક ધરમમાં ખરચવો, દુરવેશોની પરવરસી કરવી, જે
રાત દીન નેક વીદ્યા વીચાર વીગેરે રાખે તે સરવેમાં માન પામનારો થાએ
જરથોસતના જેવો.

હા. ૨૦ મો.

“અરોમ વાહી”ની વીગત છે અરોમ એ સરવેથી કાઢેલા છે અવસતા જુખાનથી માયરવાની ભણે અને ભણાવ શકે ઇનસાફી.

હા. ૨૧ મો.

“હું અંજો હાતાંમ”ની વીગત છે જરથોરાત પેગમબરે પેહેલી ઇજરાનો હોરમજદની ક્રાધીચ તેમજ સરવે એ કરવી કરાવવી જોઈએ.

હા. ૨૨ માંથી ૨૫ માં સુધી.

એ મોહોટું બાબદરનું ઇજરાને વીગેરેમોનું છે એમાં તમામ એ જગાથરના તમામ હથીઆરો [= આલાતો] ને જોઈને ઇયાદ કરી મદદ માંજેય તમામ રતુઓ વખતો ફરેશતાઓ વીગેરે વીગેરેને ઇયાદ કરીને, તમામ સરદારો કે જેઓએ સેતારાની આકાશી ચાલ શોધી કાઢાડી જોતીશ શાસ્ત્ર બનાવ્યું, કુવા વીગેરે બનાવવાની રીત શીખવી, જહડો ખેતી વીગેરે રોપવાનું પ્રથમ શીખવ્યું, તબીબી વીઢીયા પ્રથમ શીખવનારના, દાદાર હોરમજદના, ફરેશતાઓના, માહારાં પોતાના ફરોહરોને તથા રવાંનને આ જો મદદે આવવા અરજ કર્યં.

હા. ૨૬ મો.

ખાણા ઉપર ભનાએય તે શત્રુમ છે તમામ અશોનર નાશીઓના જડો પાહાડો ગોસપંદો ફરેશતાઓના સરવેના ફરોહરોને ઇયાદ કર્યં થઈ ગયાંયા છે અને થશે તે સરવે તમામ ફુનીયાના નેક ફરોહરોની મદદ આહુંય.

હા. ૨૭ મો.

અવસતા ભાષામાં માંથરવાની પઢવાના હથીયાથી તોરું દાનખના સરદારને, ગુસસને વીગેરે તમામ ખરાબીને અને માન આપુંય તમામ અરોમ તથા અરોમને, અએ હોરમજદ ગાથાવાનીનું બોલવું હું શરૂ કર્યં અને અશોને રામરાની વીગેરે પુગાડ, શરોશની મદદ મને પુગાડ મહને માફ કરો ખરો અનજનો ગુનાહા અને છોડવ ખરાબ હવસથી અને નેક શરદાર કર મને.

હા. ૨૮ માંથી તે ૩૪ માં સુધી

(એમાંના ૩૨ મા હાને અરદીએહેસત ઇઅસતની ખરાનુમનથીબી ભણેય અને એમાંના છુટા છુટા ફરેશાઓ વીરંગા દાખલબી છપાએલા છે.)

એ જોઈ શાસ્ત્રવાનુબી છે તથા સુકતાદમાં પેહેલાં ગાથાને દાહાડે ગાથાના હા ભણવાના છે તે પણ એજ છે. નેક મનરાની ગવરાની કુનરાનીથી જેમ જરથોરાત લાએક થયો તેમ એ ભણનાર પણ થાએ તથા ભણાવનારબી,

નાને શાર આજેથી હાથ ઉતચાકરી દુન

ગરેડહેવેખી કરીઆપવું તથા ગોસપંદાના છવની સાચવ

નાની શીખવું બીજાને તેમજ ગુસતાસપ પાહાદશાહને

ન હુરીદર, હુરીદર-માહા અને શોશીઆરા જે હોરમજદની આગલ શવાલો
 કુષવા આવશે તેઓને સાચવો અને એ પઠનાર વીગેરેને તમામ બાબદોથી
 તરપત રાખો, ગોસપંદ કાપી ખાંતાર દાજખી છે પણ તેનું કુધ ખાવાને હક
 છે તેનાં પાલનારને, દશતુરની તાલીમ મુજબ ચાલનાર બેહેસતી થાએ તે
 માંથરેવાનીથી જનાએચ, અવસતા શીખવાથી પોતાની ફરજ આદરે. રમજેચ
 જેથી ખુદરતની કરામત સમજાએચ અને ખુરાલી પેદા થાએચ, અને જેઓ
 નેક વમારો તેને ૧ ઇજરાને કીધાં નેટલું શવાબ લાગેચ, જુવાબે રધચતને
 કુખી કીધી અને ગઈચો મરદે રધચતોને નેકીથી સુખી કીધી આખિરના
 કયામતને વખતે અશીને હાથથી હજીરશે બદલોદાને અને એખીએલ કરશે,
 માહારા શાગેરદા પણ પોતાનાં જમાનામાં હુથીઆરો (=આલાતોથી તથા
 કીરીયાઓથી) દરજ્જેને ઠાલતાજ રહેશે, તાહરા ભેદી મોહોત છવનો ભેદ મહને
 સમજવ કે રશતા બેજની ૫૭ વરસની રાતની અશીઈ વારાને ઇજ નહીં
 પુગે, જે કોઈ નાહાને ગુના ઠાંકવા બીજે ગુનાહા અજમાવેચ પણ તેતો તું
 (=ખોદા) જાએચ, દાનાવને દીનનો ભેદ શીખવવો, મતલબી જુઠી માંએની
 કરનારખી દાજખીછે, શાચચો બેકીકરીને પાહાદશાહાછે, તમામ આદમો નેક વમાસે
 વિગેરેતો આતમામ કુનીઆ બેહેસત બને, અને જેઓ બદ વમાસે વીગેરેતેઓને
 બીકતી ૭ ધાતુથી કયામતમાં દાહાંજવા અને એખીયલનીશાની રહેછે તેઓને સુધા
 રવા તે (=ખોદાએ) જમશેદ પાહાદશાહને કહ્યું કે “ગોસપંદાને (=ખુરાં હવરાને)
 હીશાથી ધીમે ધીમે મારો અને સુધારો” જેમ અરહીએસતે મીનોઈ કુનીયામાં
 માહારી આગળ ફરીયાદ કીધીતી તેમ હું તાહારી આગર ફરીઆદ કરી
 તેઓમાં નેક ખેયાલ ઉતારવાની મદદ માગુંચ ગોસત ખાવામે ગુનાહ નથી
 એમ જુઠું સમજવેચ તેઓ દાજખી છે તેઓનેખી નેક અકલ આપી સુધારો,
 જે દુરવંદા દશતુરથી દીનનો ભેદ જાણી અશો થવા ચાહે તેઓ થઈ શકે એ
 દીનમાં આવીને, શવાબ અને ગુનાહા બરોબર થાએ તે હમેશત ગાંહાં બેહેરાત
 માં જાએચ. જેઓ ગોસપંદાને કાપી ખાવાને લે.લે પાલેચ તેઓખી દાજખી
 છે આતશને આજળ્ય દેનાગખી દાજખી થાએચ. અમે હોરમજદ સીવાય
 બીજા કોઈનેખી બદલો આપનાર જાણતાંજ નથી, માહારા રવાને અમરગ
 (=તે કુનીઆમાંથી પાછું હંકેરાએ નહીં તેવું) કરવાના આ કલામોને માન
 આપુંચ.

હા. ૩૫ માંથા.

(એ સંઘલા હરેતન ઇયસતના હા છે) જરવ.

તથા તમામ ફરેશતાઓને આ તથા પેલી હુનીયાના તમામ.
માહારી મદદ શારૂં ઓસાતુંચ, જોસપંદાને સુખી રાખવાં, બંદન.
જદનીજ કરંચ, આતશ હપર ખુશબો મુઠી નીયાસ કરનારને તથા
કાથી નાપાક “હેરનરો” શુકો નરો આતપથી દુર રાખનારને બેહેસત મલેવ
આતશ બેહેરાંમ બનાવવા એ દીનમાં કહેલું છે, ગરમી વીજલી એ પોતાન
મેલે વધનારી છે, તમામ રસકશ વાલું પાણી પ્રવાહીને યાદ કરી તેની સમ
મેલવું અને એ બનાવનાર હોરમજદનો ઉપકાર માનું તે પાણી કે જે ફે
જહાડોમાં, પાહાડોમાં, વાદલાંમાં, કુવા, તલાવમાં ધાતવુ કે જેમાંથી પ્રાણીક
ના આકરો શરીર બનેચ, લોહીને, દુધ, મોહોમાની તરી (=લબ) પસીને
જહાડની જડમોનાં રસકશને. લોહી, - પીત-બલગમ-સોડા એ ૪ હૃદસર હોં
તાં સુધી પ્રાણીઓની તબીએત સારી રહેચ તેથી તોખમ પેદા થાએચ તેને
શરીરમોના પ્રવાહાને, ફરજંદ પેદા થવા આગમજ એક જાતની તરી શરીર
પેદા થાએચ તેને, જહાડોમાં ઉધરલવ કરનારો રશ છે તેને, માએના દુધ
વીગેરે ને તાહારી (= હોરમજદની) ઇજ્જાને વીગેરે અવસતા ભાષાથીજ ક
અને પડતાં દુખો સહન કરસ. તમામ પાણીઓને તથા તેના મારગ
શહમજુ, મુરાદના પ્રવાહને તમામ ભલી પેદાએશોને, “આમુન” નામ
નદીને જે તુરકસથાંન અને ઇરાનની વચે છે (જેને બુલથી ખરે તલાતા લા
ગયાચ) તેને વીગેરેને ઇયાદ કરંચ.

હા. ૪૩ થી ૪૬ સુધી.

(મુકતાદમાં બીજા ગાથાને દીને ઓસતુવદ ગાથાના હા ભનાએચ તે એજ
જરથોસત કહેચ કે નમુચ તમો ગાથાઓને, નેહોને રશતા બેજમાં
સુખથી રહેવાનું છે, આ બોદા તાહારી ગરમી માહારો શોસીઓય પેદા
તેને મદદ કરશે જુલમ ટાલવામાં, બહુમન અમશારાપંદે મહને કહયુ
તારૂં હીંઆ આવવાનું હમનેજ કેમ થયું હજુરતો વાર છે વીગેરે =
ફલાવવાની નેકી રીખીને આ જહાંન જોવા આવીચોચ કે જેથી શરોર
મદદથી ગુસતાસ પાહાદશાહા ને સમજણ પાડું અને તે પણ પોત
બેહેસત જોશે પછીજ દીન કમુલશે, અને પછી બીજાઓનેબી. તથા હોરમજ
કેટલીએક સમજણ લીધી જરથોસતે, અરદીબેહેસતની નીયાસથી હું પ
થચોચ, પ્રથમ ગમ્મયો મરદે નેકી જાણી, શેતારાની ચાલ કેમ ફરેચ, મુર
ચંદરનુ કેમ વધવું ઘટવું થાએચ, જમીન કેમ વગર આધારે રાખીચ વીગે
ખુસારો પુછ્યો, સગામાં પરનાવનાર બેસતી છે દીનનો બેદ સઘલો જાણ

ગોસપંદાને જાન બેઆવવો, આશાવંદ કોઈબી
 બે મદદ આપવી, ચીનોવદ પુણ પરથી બેહેસતમાં આ
 ન છે પોતાની નેક અથવા બદ કેરદાર (= ચોરો આદમોના
 ના કરતુક મુજબ ફર બદલ થતી જાએ છે, વીગેરે વીગેરે.

હા. ૪૭ માંથી ૫૦ સુધી.

(મુકતાદમાં ત્રીજા ગાથાને દીને સપેંતોમદ ગાથાના હા. બનાએચ તે એજછે.)
 ૧૮ માં હાની માએનીબી એમાં આવવા ઉપરાંત ગોસપંદોની મેહેનત અને
 ખેડતોની કારોશ વીગેરેથી આપણને ધારાક વીગેરે મલેચ, નેક મનસની ગવણની
 બેને જનશની એ મોટામાં મોટોટી રાખાવત બંદગી વીગેરે છે અને આગાહી બી
 તેથીજ મલેચ, રશતા એજ શુધી માહારી પાસબાની ચોદોરમજદ તું રાખજે,
 “ફરશોશતર” તથા “જમાસપ” ને હીમન અને નેક અકલ આપ કે માહારી
 દીન કબુલે, ખુશઆને દોજખમાં ગનધાતું ખાંણુ મલેચ, તાહારા સીવાએ મહને
 મદદ આપનાર બીજો કોઈજ નથી, ગોસપંદો ખેડતોને ત્યાં રેવાને ખુશીછે, હું
 બેહેસતમાં બી રોતાએરા કરશ, આગલાએએ જેમ બંદગી રાત દીન કીધીચ
 તેમ હું પણ કરું.

હા. ૫૧ મો.

મુકતાદમાં ૪ થા ગાથાને દીને વોહી ખરાથરેમ ગાથાનો હા ભણાએચ તે
 એજ છે) ફરવંદાને તોરવુ તે નકી અને અશોહીમતથી છે, જુહાએને રશતા
 બેમાં ૭ ઉકલતી ધાતુમાં દહજરો, શારાને જાનીબુજને ખરાબ બોલનાર
 તેથા ગોલાંબખારગી કરનાર દોજખી છે પછી તેઓ જરથોસતી હોએ તોબી,
 જમાસપ-હબુબને તાઠ માહારા મેદીચો—માહાને એ દીન કબુલવાની અકલ
 આપ વીગેરે નેકા થઈ ગયાંચ, છે, અને થરો તેઓને ભલી દુવા તથા શીખામણ
 દેઉચ તે આંમીન કરે.

હા. ૫૨ મો.

(મુકતાદમાં પાંચમો છેલ્લો ગાથાને દીને વેહેસતો ઇયરાતોએશ ગાથાનો હા
 ભણાએચ તે આજ છે) જરથોસ દોરમજદ પાસે ગુસતાસ પાહાદશને ધેરની
 માએદી (એટલે માહાર કહેલું તેઓ માંને તેવું) માંજેચ, દોરમજદે કહયું
 કે તેમ થરો, અને એ જરથોસ તાહારીબેટી “પોએરો એસત” ને અશો જમાસ-
 પને આપ કહદ ખોદાઈને થકી કે દીનતા કાએદા પ્રમાણે અશોઈની ખેતીતું
 કામ કરે બેહેસત ને માટે અને તેણી ગુસતાસપની આરત “હુતોશ” ને એ
 દીનની સમજ પાડે તેથી તેણીઓ આરતોમાંબી દીન ફલાવે વીગેરે દોરમજદ
 જરથોસને કહયું પાક ગાથા “રદ” રાહેજને તથા “સતુદગર” ઇયસતને આરાધુંચ.

હા. ૫૩ મો. તથો.

તમામ ગાથાઓને, અશોભ તનોને, અખિને ઓઝિને, રે
એખતીયાર કરી ઇજસને કર્યું છે જેથી તેઓ હામાં રવાના
લેખાર (= સીવાય) હીમત શુભ વીગેરે પુગાડનાર છે, શાંભલો આ ન
લલાં પાંડીથી લલા મરદો તથા ઝોરતોની મુરતાના ખાસીયતના ફરેસતાઓ
ઇજસને પુરી કરે એ પાક ફરોફરોની આરાધના કરે.

હા. ૫૫ મો. એ શરોશ ઝેશ, રાતની વડી છે.

શરોશ ઇજદ રાત અને દાહાડામાં ફેટલીએક વખત દાસતની માંદક લાણનારની
સંમલાલ સાડું આવેછે એની દરરોજ લાણવાની ફરજ છે અને તેથી નચીજ
જીવ રહી ખરા ખુવાબ મારફતે આપણને અગમચેતીથી આવતા ખનાવો માંલમ
કરે, તેમજ રવાનો ખુસ થાએય વીગેરે ઘણા કાએદ છે એ શરોશ ઇજદખી
હોરમજદની તથા ફરેશતાઓની ૩, ૫, ૭, અને નવ તાએની ખરસમથી ગુઠણ
વાકીને ખુરા અવાજે બંદગી કીધીય તેમ અએ માંદકીયસનાનો તમે ઇજસને
વીગેરેની બંદગી શરોશ વીગેરેની કરો જેથી દુર થાએ સંગલી ખલાઓ ઘેર,
ગાંમ અને સેહેરમાંથીખી, હોમજદખી સરોસને તથા હફતે અમરાસપંદોને
આરાધીયાય ઇજસનેથી આસતાદ ઇજદખી દેવોને મારનાર છે વીગેરે.

હા. ૫૬ મો.

હોરમજદનીજ સેતાએસ કરે માહારાં તનની પાસખાંની વીગેરેને સાડું તથા
એસપંદોનો સરદાર 'બહમન' વીગેરેથી હમારી પરવરશી થાએય તેમજ હમે
પણ નેકી કરવી જોઇએ, હોરમજદ રીવાય હમારો ખીજો કોઇખી નેગેહેખા
જાણતાજ નથી તેનેજ હમુને આંખો આપીય છે તેથીજ હમે આ દુનીયા તથા
મીનોઇ આંખોથી (= નેક અકકલથી) તે દુનીયા જોઇ સકીએ, સતુદગર નુરાકને
આરાધુંય બેહેસતને સાડું.

હા ૫૭ માની માએની હા ૧૭ માની બરોબરજ છે.

હા. ૫૮ મો.

એમાં અવસતા બાપામાંજ તમામ બાબદોની નેક દુવા (તનદરસતી) માંગીએય
અને નેક વરધી, એજ હા આફરગાન રવાન વીગેરેનું કરેય તેમાંખી આવે છે, એ
તનદરસતીની ખોરદેઅવસતાની ચોપડીમાંખી છપાએલી છે. (તનદરસતી અવસતા બાપામાં)

હા ૫૯ મો.

હોનુવર બાણવાને દરમાણુંય જુનીન અને આસમાનને દરમીયાંન (= બાહેરના
શુખથી તેમજ અંતકરણમાંખી એવું નેક વીચારવું) અશોઈને, હોરમજદની આરાધના
ને, અશો દુવાગીરોને, અને મારી નાંખો (= સુધારો) પુરી ખાસીયતોને, ખુરાઓને,
કોલ તોડનાર તથા તોડાવનારને, એલાદ ગરાડનારાઓને, વીગેરે વીગેરે.

૬૦ મો.

ઈજ્જને નીયાસ ખુશખો જુઝી તાહારા
તારીફ કરૂં ઘેરમાં વીગેરે ઠેકાણે. અને જે
જીવામ (=પાવ દુધ)થી હાવનીમ વીગેરેથી આરાધે તે
તું આ ઘરમાં હમેશાં રોશન રહે એ હોરમજદ આતશને
હત આશાંતી, ખેહેસત, કીરતી, દોલત, પુરતી ઊંચ, નેક ફરજદો વીં
તે ખેહેસત અમશાશપંદ કહેય કે અએ જરથોસ જે રામશનાનું ખાણુ
જાએય તેહરે આતશ તેના હાથ તરફ ખુશખો પોતાને શારૂં લાજુય ક નહીં
જાએય તથા સુઝી પાક કાથીથી સાચવેય તેને ઉપલી માંગેલી દુવા આમીન વાએય. વ.
એમાં દાએતીયો પએથવે બોધ્યાવ = નરમ (રોગનદાર) ખોરાકનું પુગવું
યાએ = (એ ઉપરથી પાક ચરખી મુકવાનું ધારીને તેવું લખાણુ અસલી કેતાબો
જીવ તાપયા થયેલું હોશે અને તે ઉપરથી ગોસ ભનાવવું ખાણું વીગેરે ધારવા
ખાં આવેય એમજ બેરાંમએસ તીરએસ વીગેરેમા પણ ગોસની બા
તરજીમામાં આવેલી છે પણ એનો ખુલાસો એ જે આતસનો જેટલો જયો તે
વધતો અથવા એછો નરમ ખોરાક (લોખાંન, અગર, તગર, વીગેરે) મુકવો કે જેથી
આતશ ખુશ નહીં જાય.

ખાણું ગોસપંદોની રોગનદાર દુધના ધીથી પકાવેલાં પાક ખાણું (દરૂન વીગેરે)
ની ખુશખોદાર લપતની હવાનું પુગવું તુને યાએ એમખી અગાકે છપાએલું છે જમાં
ખા ગોસના સમદો આવે ત્યાં દુધ, ધી, જાણવું.

હા. ૬૧ મો.

હોરમજદને ફરેશતાએને વીગેરેને આ જગેએ ખાલાઉંચ.

હા. ૬૨ મો.

એની માએની ૫૦)મા હાને મલતીજ છે.

હા. ૬૩ મો તથા ૬૪ મો.

(એમાં આવાં અરેદુષ સુરની નીયાસ છે) અરેદુઈશુર નામની નદીના પાણીની
આરાધના કર કે જે તમામ પાણીઓની વરધી કરનાર છે તથા હાંડગી નીભાવનાર
અને નારીઓને જણતી વેલાએ આશાની, દુધ, વીગેરે જખશેય એજ નદીનું પાણી
દરીયાવો નેહેરો વીગેરેમાં પુરૂં પડેય દરેક રતુમાંખી, અએ આવાંજદ ફરેશતાતાહારી
શાયે તમામ એટલે યજ ગયાંચ, છે, પાકેય હમમેલમાં, તથા થયે તે સરવે મોના
નેક ફરેહરોને ખોલાઉંચ મદદ શારૂં, અને મહને ના પુગારતો ઇજ્જ કાઠથીખી અથવા
માહારાં ફરજદથીખી, તુને જીવામથી જોતીથી વીગેરેયા ઇજ્જને ખુશાલ કરૂંચ કે જે
પદ્યા હોરમજદે જરથોસતને અને જરથોસતે આદમોને કહ્યું છે તેમ, મહને તમામ નેક
સુખ આપો, અએ હોરમજદ!

હા. ૬૫ મો.

અશોષ આખું આ જોરના પાણીથી જીવામ વીગેરેના હથીઆરથી અને મદદ
ખોલાઉંચ તમામ ફરેશતાએ, ગેહો, ગાથાઓ વીગેરેનાખી મવકલ ફરેશતાએને આ
જગાએ.

હા. ૬૬ મો.

ઓ હોરમજદ તું માહારા કસુરથી દલગીર થયો હોએ તેની માફી શારૂં તાહારા
હોકમ મુજબે ઈજ્જને કરૂં બધાં હથીયારો (=હોમ જીવામ વીગેરે શાયે.)થી તેથી
મહને કુલ જોહાંનને, તથા રવાંનોને આ તથા તે જોહાંનનું તમામ સુખ તથા નેક
નામદાર બેઠાએ આપો તમામ પાણીઓને આરાધુંચ અને તજીય દેવો તથા તમામ
બદીઓને, અને નમુચ કુલ જોહાંનના અશોરવાનોનેખી તમામ ફરેશતાએને જરથો
સતને ગોસપંદોને સુરજના તણુ તખકકાને વીગેરે વીગેરેનેખી નમુચ કે મહને ખેહેસત મહે.

હા. ૬૭ મો.

૧૨મો હા. ૧૮ માની બરોબર છે.

હા. ૬૮ મો.

૧૨જીમો હા ૧૫ માની બરોબર છે.

હા. ૬૯ મો.

૧૨મજી જે ફક્ત પાક નુરનો ઝહરો છે તેને ફરેસતાઓને, જરથોશ્ત્રને ગોસપંદોને, અશની દીનને, બલા દુવાગીરોને, વીગેરેને તથા બોરને ઈજદ જે ઓરસોતા નુરોને, પાણીના નાફો વીગેરેનો શહેય છે તેનેની આ જગે મદદે બોલાઈય અને તે શંબલાવીને સરવેને ખુશહાલ કરે.

હા. ૭૦ મો.

(આ ૭૦ મો, ૭૧ મો, તથા ૭૨ મો એ ત્રણે હાથી એક પતેત બજાએય શરોશની ખશનુમનથી તે આ હાની માંએની પરથીની જણાએય પતેતમાં ફરાજ સતાએમના કરદાર્યા તે ૧૨ મી અશેમ વોહી સુધીનુ નહી બજુતા આ ઉકરદા બજાએય તેની જગાએ) પુછયું ફરશીશતરોએ જરથોસને કે સરવેથી મોહોટો કોણુ બંજવા લાએક છે, અને કીયું છે ગાથાઓનું તમામ કરવું. જવાબ—ફક્ત હોરમજદ છે, હોરમજદને તથા તમામો તમામ ફરેસતાઓને, ફરોહરોને માજદીયસની દીનને, તમામ નેક નુર કીરતીને અદાબઓને, અવસતાઓને, રાસત મનસાકોને, તે તથા આ દુનીયાના ઈજદોને, ગાથાઓને, ઇજશનેના તમામ બજુવાના ને, અને તેના લખાણુ સુજએ ચાલ વાને, જંગલી જાનવરોને, વીગેરેને આરાધી તમામ બદીયોને તજ દેકંચ, અને ગોસ પંદોને કે જે તરી તથા ખુશકીનાથી છે તેઓને, માહારા પોતાના રવાંન તથા ફરોહરને વીગેરેને આ જગે ઈયાદ કરંચ, —હોરમજદે જરથોસને કહયું કે આએ હા જે કોષ જીવ જવાની આખેર વખતેથી તું અથવા જેથી કોષ બજો તેના રવાંનને અઢ મહાનથી દુર રાખું જેટલી કે જમીન પોહોલી અને લાંબી છે તેટલું અને બેહેસતમાં મોકલું, તારીકી અને રડવું પીટવું બહન કરો તનદરસતી અને વરધીને શાર, સગુદગર ઇયસત નુસકને ઈયાદ કરંચ કે જે પ્રથમ પદા કીયુંચ અને તમામ નેકા આપનાર છે તમામ જમીન જે સરવેને રાહાત આપનારી છે તેઓને આરાધુંચ બરસમ ઓરવર વીગેરેથી.

હા ૭૧ મો

ગોસપંદોની પરવરશી કરે વરધી તથા બેહેસતને સારું વીગેરે.

હા. ૭૨ મો

એ હાની માંએની ૫૬ માં હાની બરોબર છે.

લી૦ સેવક મોબેદ ધનજીશા નશરવાનજી નાધલાદાર

તે બંગાલી ભાષામાં “ જરમન કોનસ્દીના ઓ એકોર્ડીના શીકખા” ગાઈડના તથા ગુજરાતી ભાષામાં “ ખુણે પડી રહેલા અવસ્તા ભાષાના ભણતરો” ના કરતા, માંછલીપીઠ, હુવારપોલ, સુરત.

રોજ ૭-૯-૧૨૭૬ કદીમ.

કરીઅ ॥૪૮

લી પેરે ॥

અ પધાર્યા ઘેર ॥ ૪૯

ધ થયા અસ્વાર ॥

લ હાર કતાર ॥ ૫૦

વાહેણીઅ ॥

ધમ ધમકતી સુંદર ઘણીઅ ॥ ૫૨

ત ગાજતે આનંદમાં શ્રી ગોકુળમાં પ્રવેશ
સુધી બિરાજ્યા.

મલ્લાપ્રસંગ નામનો ગ્રંથ આ સ્થળે અગ્યારમે

છે.